

Ewa Hüll-Hubeck, Aleksandra Wiśniewska

Wywiad z mgr Ewą Hüll-Hubeck z Austriackiej Biblioteki Narodowej

Biblioteka 8 (17), 229-231

2004

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WYWIAD Z MGR EWAŃ HÜLL-HUBECK Z AUSTRIACKIEJ BIBLIOTEKI NARODOWEJ

Pani mgr Eva-Maria Hüttl-Hubert od 1985 r. pracuje w Austriackiej Bibliotece Narodowej w ramach „Arbeitsgruppe Slavica”, w której odpowiedzialna jest m.in. za nabytki polskie, słoweńskie, chorwackie, bośniackie i serbskie, a także za dobór książek z dziedziny sztuki i bibliologii. Z czytelnikami „Biblioteki” zechciała się podzielić paroma spostrzeżeniami na temat obecności poloników w ÖNB.

Jakie są najważniejsze zadania Arbeitsgruppe Slavica?

„Arbeitsgruppe Slavica” zajmuje się przede wszystkim wyborem, nabywaniem i opracowywaniem zbiorów w językach słowiańskich, a także szerszą ich prezentacją w opracowaniach naukowych, w mediach raz współpracą z krajowymi i zagranicznymi instytucjami. Wpisują się w ten kontekst organizowane w ÖNB wystawy wraz z towarzyszącymi im spotkaniami na tematy związane z piśmiennictwem i kulturą słowiańską, np. „Austria Slovaca – Slovakia Austria-ca” czy też ubiegłoroczna prezentacja dwóch metropolii o wspólnych wątkach historycznych i kulturalnych: „Prag Wien”. Często zbiory udostępniane są również poza ÖNB, warto wspomnieć tu o wystawie oryginalnych grafik pochodzących z poświęconego Galicji tomu „Österreichische Monarchie in Wort und Bild”, które powędrowały w 1997 r. gościnnie do Krakowa i Lwowa pod hasłem „Galicja w obrazach”.

Jakim kryteriom podlegają i z jakich źródeł pochodzą zakupy polskich książek?

Polonika, podobnie jak wszystkie nabytki słowiańskie, obejmują w pierwszym rzędzie austriaca, literaturę piękną i nauki humanistyczne, dobór książek uwzględniać musi z jednej strony specyfikę zbiorów specjalnych ÖNB, z drugiej uzupełniać je. Nowe pozycje pochodzą głównie z wymiany z bibliotekami i instytucjami naukowymi. Staram się przy tym również zaopatrywać instytucje partnerskie w Polsce w ukazujące się w Austrii polonika i – nie ukrywam

– liczę na wzajemność polskiej strony. Inną możliwością stanowią zakupy, warto tu wspomnieć polską księgarnię w Wiedniu, prowadzoną przez p. Zofię Reinbacher, bardzo zaangażowaną w sprawy nie tylko polskiej książki, ale kultury w ogólności. Ostatnie, stosunkowo skromne źródło nabytków to własne wydawnictwa ÖNB, egzemplarze książek wydanych przy poparciu i z inicjatywy Austrii, a także okazjonalne dary.

Ile poloników liczą obecnie zasoby ÖNB i na co warto szczególnie zwrócić uwagę polskich badaczy?

Trudno oszacować dokładnie ilość poloników w wiedeńskich zbiorach, brak takich badań, niemniej dzięki nowym możliwościom wyszukiwawczym można by się pokusić o przeprowadzenie chociażby analizy według miejsca wydania. Polskich naukowców zainteresowanych polonikami najbardziej przyciągać mogą zbiory wynikające ze styku kultur i wzajemnego historycznego oddziaływania naszych narodów na przestrzeni wieków, w szczególności dotyczące historii i kultury Galicji. Wspólne kulturalne dziedzictwo, które pozostaje pod naszą pieczęcią, nie ogranicza się przy tym do książek, ale obejmuje np. autografy, portrety, mapy, rysunki czy też nuty. By uzyskać pełniejszy obraz dostępnych materiałów warto odwiedzić w Wiedniu także inne zbiory, bogate w polonika, szczególnie bibliotekę Archiwum (Österreichisches Staatsarchiv: www.oesta.gv.at).

Na koniec może jeszcze parę słów o wzajemnych kontaktach.

Współpraca z polskimi bibliotekami obok kontaktów w ramach międzynarodowych gremiów obejmuje głównie tradycyjne formy wypożyczeń międzybibliotecznych, wymianę publikacji i – sporadycznie – kooperację w zakresie kształcenia, np. w dziedzinie restauracji książek. Bardzo pożądana byłaby intensyfikacja tych kontaktów i mamy nadzieję, że dojdzie do niej wraz z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej.

Chciałabym zwrócić jeszcze uwagę na jeden szczegół, który utrudnia recepcję polskich książek w Austrii. Skądinąd świetne opracowanie na temat np. sztuki renesansu lub psychologii reklamy w języku polskim dotrze niestety tylko do polskiego odbiorcy, w Wiedniu czy Paryżu przejdzie bez echa. Stąd bardzo ważne jest dla autora pragnącego zaistnieć na forum międzynarodowym załączenie obszernego streszczenia najważniejszych tez w języku angielskim lub niemieckim. Wielu to już czyni, ale wciąż jeszcze stanowi to słabą stronę wydawnictw.

Wszystkim zainteresowanym zasobami Austriackiej Biblioteki Narodowej polecam w pierwszym rzędzie naszą stronę internetową www.onb.ac.at dostępną w języku niemieckim i angielskim, przebywającym w Wiedniu stanowiska informacyjne w gmachu głównym biblioteki przy Heldenplatz, natomiast w razie szczegółowych zapytań dotyczących poloników, można zwracać się również do mnie eva.huettl-hubert@onb.ac.at i pozostałych slawistów z Arbeitsgruppe Slavica.

Dziękuję za rozmowę.

Opracowała: *Aleksandra Wiśniewska*